

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Clericis Peregrinantibvs. Titvlvs XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DE CLERICIS PEREGRINANTIBUS.

TITVLVS XXIX.

CAP. I.

Contra peregrinanti su professentem ad sed. Apost. non est...

Celestinus III. Amian. Episc. Congregate s. l. Presbytero intelleximus: [1 6 7] Licet Presbyter idem res suas & ecclesie...

Quod postquam ad nos venendi iter arripuit, quidam res...

DE CONFIRMATIONE UTILI VEL INUTILI.

TITVLVS XXX.

CAP. I.

De sententia confirmata per Papam, inferior iudex cognoscere...

Alexander III. Eadmon. Episc. P. C. in literis.

Si quis e rei litigioso confirmationem impetravit ab Ap. sed. non minus potest iudex de causa copulata...

CAP. II.

Idem dicit. Idem Vigorosi Episc. d.

De confirmationibus & autem Rom. Pont. volumus detinere, quod contra illas (nisi novum Ap. sed. procedat mandatum, aut certum sit, quod sint per falsi...

CAP. III.

Littera confirmatio super sententia, a qua erat appellatum, non valet, si appellatus malitiose prevenit appellatorem, alia pendet...

Celestinus III.

Quoniam memoris s. A. canonice vestre proposuit, sententiam a delegatis iudicibus prolatam fuisse: & intra decem dies ille, contra quem sententiam fuerat, ab illa sententia appellavit, iudices tamen nihilominus sententiam executioni mandarunt. Ceterum...

a. C. ad tit. in 1. comp. b. Faciatu, legatur in om. manusc. c. Al. Gaudon. al. Gardinoren. al. Gerundus. d. Distantiam & discrimina. e. Ad quod est tunc ut solemniter transcribatur. conc. l. unum testamentum. ff. de testam. f. Probandum. g. Vid. l. 2. C. de diver. scriptu.

verborum, dummodo nil diceretur de literis confirmationis expresse: dicimus prima tandem suum debent habere vigorem, donec de iniqua sententia cognitio plenior habeatur.

CAP. IV.

Innovatio privilegii novum jus non tribuit, nec antiquum confirmat: sed si quod competebat, conservat. Brevis sic potest summar: Innovatio privilegii non inducit confirmationem juris in eo contenti.

Innocentius III. de cons. Paderburen. a. Cum dilecte b. in Christo filiz abbatissa & sorores ecclesie Gardeyen. e. sua cuperent privilegia innovari: propter vitium d. discrimina quatuor Episcopis & Abbatibus totidem, ut ea inspicere diligenter, & tenorem ipsorum fideliter transcriberent sub sigillis suis nobis remitterent, duximus injungendum. [1 6 7] Nos autem tam legato, qui sub sigillo proprio ea nostro seculi conspectui prefertari, quam inquiritoribus ipsis fideliter debitam adhibentes, licet non videremus, quare non deberent eadem e. privilegia innovari: quia tamen C. majoris ecclesie, & I. sancte Crucis canonici proposuerunt, Hildesemen. ecclesiam in possessione subjectionis ipsius monasterii per centum annos & amplius extitisse, privilegia ipsa tunc non duximus innovanda. Unde iudicibus dedimus in mandatis, ut ad locum idoneum accedentes (citatis, qui fuerint evocandi) inquirerent super his diligentius veritatem, a quibus pars Hildesemen. ecclesie ad Ap. sed. appellavit. Nuper autem iterato predicta petit abbatissa, quatenus deberemus privilegia suae ecclesie renovare. Ex adverso vero fuit postulatum, ut causam ipsam discretis viris committere dignaremur, qui testes reciperent, quos contra privilegia monasterii, & ad probandum f. prescriptionem legitimam inducere proponerent. Nos igitur attendentes, quod iure si civili statutum, ut quando periculum reusum formidatur, ne veritas occultetur, & probandi copia fortuitis casibus subtrahatur, etiam si non contestati testes valeduntur, & alii de quibus ex aliqua rationabili causa timeretur, ad testimonium admittantur: ejusdem aequitatis similitudine provocati, predicta privilegia, quasi nimia veritate consumpta, cum fuerint non in pergamento, sed in papyra ro conscripta g. duximus innovanda: nolentes, quod ex innovatione hujusmodi novum jus monasterio adquiratur, sed antiquum (si quod habet) per innovationem privilegii conservetur. Quia vero praefatum monasterium ad jus & proprietatem Ap. sed. per privileg. praed. non pertinere monstratur: ne jus ecclesie Romanae remaneat indefensum, eandem abbatissam procuratricem ipsius duximus statuendam: ut cum adversus Romanam ecclesiam possessiones & jura non nisi centenaria curat praescriptio: ipsa super hoc & aliis vice nostra procurat, quae coram te in iudicio fuerint procuranda. Nolentes igitur, quod de statu ejusdem monasterii diutius dubitetur, mandamus, quatenus locum tutum & commodum eligens, recipias testes, quos ad praescriptionem probandam Hildesemen. ecclesie, vel ad interruptionem ostendendam nobis duxerit producendos: & si legitimam praescriptionem probaverit, ut intendit: nisi probata fuerit interruptio ex adverso l. subjectionem ipsius monasterii ad iudices Episcopo memorato, cum constet ipsum in sua diocesi constitutum: privilegium, quod monasterio innovari fecimus, corruptendo: alioquin eidem

a. Al. Exod. al. Paderbiterens. b. C. i. od. tit. in 3. compilas. c. Al. Gaudon. al. Gardinoren. al. Gerundus. d. Distantiam & discrimina. e. Ad quod est tunc ut solemniter transcribatur. conc. l. unum testamentum. ff. de testam. f. Probandum. g. Vid. l. 2. C. de diver. scriptu.

